
COLLEGIUM REGIUM MEDICORUM
EDINBURGENSE

LECTORI S.

AD Medicinam rite faciendam, accurata Materiæ Medicæ notitia, rectaque medicamentorum præparatio et compositio, omnium consensu, maxime sunt necessaria. Medicamenta bona recte adhibita, salutem promittunt; et mala, vel male composita, funesta multa adferunt, vel nil ægrotantibus proficiunt. Cum tantum medicamina possint, in iis rite disponendis et conficiendis, opus medicum præcipue verfari debet. Hinc, Ars Pharmaceutica ubique

que adeo ab ingeniosissimis Medicis exulta est, ut singulae fere civitates proprias suas habuerint Pharmacopœias. Nec hac in re defuit Collegium Regium Medicorum Edinburgense, dum adhuc in incunabulis esset, emissio ad id opusculo satis idoneo.

EA tamen est Pharmaceutices, ut aliarum rerum fors et conditio, ut temporis vicissitudines haud effugiat. Postulant id tum ingens pharmacorum varietas, tum artis incrementa et progressus. Hinc fit, ut in Pharmacopœia Edinenfi plurima desiderentur, quæ usus deinceps introduxit; et licet ea omnibus fere contractior sit, non pauca inveniantur dudum obsoleta, ut jam fere norma Pharmacopœis esse defierit. Ne igitur ob incitiam Pharmacopœorum, ægrotantium vita in periculo sit, aut Medicorum spes fallatur, Collegium nostrum, Reipublicæ commodo suæque dignitati prospiciens, Pharmacopœiam hanc denuo limatam auctamque, quæ, omnibus in hac urbe

urbe *Pharmacopœis in medicamentis componendis norma sit et regula, in lucem publicum emitti voluit, gratum opus, et ægrotis, et medentibus.

UT hi nostri conatus in Reipublicæ commodum, in ægrorum salutem, et in medicinæ incrementum, feliciter cedant, junctis votis, ardentè optamus.

Datum EDINBURGI, ex Ædibus

Collegii Medici, Prid. Cal. Decemb.

Anno a Christo Nato,

M DCC XXI.

DE

* Act of the Parliament of Scotland, 16th June 1685.

DE nona hac Pharmacopœiæ nostræ editione monuisse sufficiat, eam quâ potuerimus curâ emendatam prodire. Antecessorum nostrorum vestigia plerumque in re medicamentariâ persecuti, non ita tamen iis institimus, quin celebriores aliarum gentium Pharmacopœias præ oculis habuerimus; ne vel aliorum labores spernere, vel nostris nimium confidere videremur.

NOVA quædam, vel propriâ experientiâ vel gravissimis clarorum virorum testimoniis, nobis commendata, in numerum Medicamentorum accepimus. Nonnulla, majorum credulitate, forsitan et superstitione, invec̃ta, rescuimus. Si quid vero hujusmodi adhuc supersit, id posteris delendum reliquimus; præstat enim, ut nobis videtur, copiâ quam penuriâ premi.

MUL-

MULTORUM medicamentorum nomina antiqua et vulgaria, monentibus Botanice et Chemiâ nuper adeo feliciter cultis, cum aliis commutavimus; quo facilius et promptius ex ipsis nominibus vera eorum natura et compositio innotescant.

IN hoc opere, consilium nobis et quasi lex fuit, Animalia et Vegetabilia, quæ simplicia medicamenta præbent, iis folis nominibus indicare, quibus appellantur ab optimis Historiæ Naturalis et Botanicæ scriptoribus: quâ in re scripta summi LINNÆI nobis maximæ fuerunt auctoritatis. Ubique aliis scriptoribus fidere oportebat, auctores sedulò indicavimus. Tamdiu verò sub prelo versatus est hic liber, ut non mirum fuerit si quædam ad hanc operis nostri partem spectantia detecta sint, postquam Catalogus Materiæ Medicæ typis fuit totus impressus. Hoc, ut accepimus * jam factum

* Acta Societatis Linnæani, Vol. VI. pag. 137.

factum est de Ipecacuanhâ; quam clarus FELIX AVELLAR BROTERO, Botanicæ in Academiâ Coimbrensi Professor, accuratè descripsit nomine Callicoccâ Ipecacuanhâ, et icone illustravit. Si fortè idem acciderit de aliis quorum notitia nondum huc pervenerit, Auctores speramus nos habituros esse excusatos, qui non aliam ob causam eos non ut decuisset citavimus.

GRAVIOR autem labor nos haud parum moratus est in describendis variis præparatis et compositis quæ inter medicamenta recensentur. Hæc omnia propositum fuit iis solis nominibus definire quæ jam apud optimos hujus seculi Chemicos invaluerunt. Horum sermo novus et quasi proprius, etsi nondum omnibus suis numeris et partibus absolutus, tamen ad scientiæ usus videtur accommodatissimus; et adeo necessarius, ut non dubitemus eum, ut jam a junioribus receptus est, ita ab omnibus Medicis et Medicamentariis brevi receptum iri. Horum

rum sermo in re medicamentariâ olim receptus, non alius erat quàm vetus Chemicus: igitur, ut nobis videtur, æquum est eum Medicinâ exulare, qui jam in Chemiâ prorsus obsolevit.

METUENTES verò ne quorundam medicamentorum tituli nimis verbosi et incommodi forent, si omnes vel minutissimas partes denotarent quæ iis inessent, contenti sumus per titulos indicâsse præcipuas tantum eorum partes, unde, ut nobis videtur, vires et usus compositionum pendent. Ob eandem causam, simplicia quædam, in frequentissimo usu, et omnibus bene nota, præcepimus vulgaribus ipsorum nominibus; cujusmodi exempla sunt Opium, Moschus, Castoreum, Crocus Anglicus: sat esse rati indicâsse, in catalogo Materiæ Medicæ, animalia et vegetabilia unde obtinentur.

NOMINA quædam ad scientiam Chemicam vix pertinentia, at in re tamen medicamentariâ

b

camentariâ diu recepta, *Tincturam* nempe et *Spiritum*, noluimus mutare. Hoc indicamus compositionem Alcoholis, per destillationem, cum variis substantiis, oleis præsertim, volatilibus; illâ, ejusdem compositionem cum variis substantiis, aromaticis præsertim et resinosis, quæ per infusionem in ipso solvuntur.—Quæ multa verò, tum in nominibus, tum in rebus ipsis, adhuc novanda sint, quum tot tantaque incrementa Medicina et Chemia his temporibus capiant, scientiæ progressus optime docebunt.

Datum ex Ædibus Collegii, x^{mo} Calendas Maias, M DCCC III.

PON-